

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

David Kučera, *Pomníky a památníky obětí 2. světové války na Pardubicku*

PedF UK, 2024, 256 stran, vedoucí práce PhDr. Jan Šindelář

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

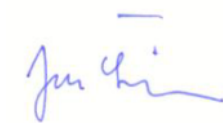
Posuzovaná práce svým rozsahem i kvalitou zpracování vyhovuje a může být přijata jako práce bakalářská. Autor v ní prokázal schopnost soustavně a na patřičné úrovni pojednat o problematice, která je nejen historicky podnětná, ale i čtenářsky zajímavá a bezesporu přesahující až do současnosti.

Zvolené téma představovalo od samého počátku badatelskou výzvu, s níž se autor nakonec vypořádal velmi dobře, zejména uvážíme-li omezené časové možnosti při hektickém závěru bakalářského studia. Už při počátečních úvahách nad zvoleným tématem bylo třeba jasně vymezit zkoumanou lokalitu i strukturu budoucí práce, protože vzhledem k množství druhoválečných monumentů hrozil zmatek a přetížení celého textu. Autor se nakonec vydal cestou dílčího tematického rozdělení nalezených pomníků, které se i přes některé sporné pomezí případy ukázalo jako nosné. Je třeba především ocenit, že při své práci se autor nespokojil se sekundární literaturou, ale s velkou pílí se vydal směrem k primárním pramenům a do terénu, především vstříc obecním kronikám a pamětním knihám, z nichž hojně cituje. Právě zachycení a popis pomníků i z těch nejodlehlejších částí Pardubicka patří bezesporu k hlavním kladům posuzované práce, podobně jako bohatá obrazová příloha.

Výsledný text je rozsáhlý, počtem stran bohatě přesahující minimální kvótu stanovenou pro tento typ výstupu. Délka práce ovšem přinesla také některé dílčí chyby, kterým by ještě pečlivější korektura mohla zamezit. Slabším článkem v posuzovaném textu je poněkud skromnější teoretické ukotvení role pomníků ve společnosti, autor správně cituje práce V. Kesslera či M. Bartlové, nabízelo by se ovšem také napojení na koncept míst paměti (P. Nora), respektive hlubší zamyšlení nad politikou paměti spojenou s výstavbou (nejen) válečných pomníků. V kapitole 6.1 (Židovské pomníky) pak autor konstatuje (pozn. 251), že vzhledem k odlišnému charakteru nezahrnuje do svého výčtu tzv. Stolpersteine (Kameny zmizelých). Přestože opravdu jde o svébytný fenomén, své místo by dle mého názoru v práci najít mohly, byť je u nich vzhledem k jejich povaze obtížné sledovat aktuální vývoj – jen v Pardubicích je jich už na čtyři desítky a další bezpochyby budou přibývat. I přes tyto dílčí nedostatky však hodnotím posuzovanou práci jako velmi zdařilou a chvályhodnou.

Doporučuji – nedoporučuji k obhajobě

25. 8. 2024



PhDr. Jan Šindelář